

Комісія Людських та Громадянських Прав – Commission on Human and Civil Rights

145 EVANS AVENUE, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250
E-MAIL: congress@look.ca • INTERNET: ukrainianworldcongress.org

Звіт Комісії Людських та Громадянських Прав Світового Конгресу Українців (30 червня 2008 р. – 1 липня 2013 р.) м. Львів, 20-22 серпня 2013 р.

Вступ

Комісія Людських та Громадянських Прав Світового Конгресу Українців має завдання стежити за людськими та громадянськими правами українців у всіх країнах їхнього поселення та відповідно реагувати у випадках порушення прав.

КЛГП до 31 січня 2011 р. очолював Проф. Юрій Даревич, від лютого 2011р., КЛГП очолює Олександр Басмат з м. Торонто. Комісія складається з гурту добровольців і не має платних працівників. До 2010 р. комісія мала у своєму розпорядку скромний бюджет (в середньому біля 7,000 кан. дол. на рік), на сьогодні сталий бюджет КЛГП дорівнює нулеві, КЛГП двічі діставала фінансування від Української світової фундації для проведення конференцій. Цей стан утруднює та обмежує діяльність Комісії, бо завдання великі і потребують беззупинної, тяглої та професійної праці. З уваги на обмежені людські та фінансові засоби, КЛГП зосередила свою увагу і діяльність на стан і права українців в Україні, Польщі, Росії, Білорусі та Словаччині.

Комісія діє на базі Комітетів окремих призначень, а саме Комітетів у справах українських громад в Україні, Польщі, Росії, Білорусі та Словаччині.

Правозахисна праця Комісії складалася, в основному, з писання листів та звернень до державних установ та міжнародних організацій у справі прав українців у згаданих країнах. Листи та звернення часто доводиться висилати повторно, бо у більшості випадків на них не відповідали, або, відповідаючи, відхилялися від розв'язання проблеми чи її обходили. У всіх випадках потрібно спершу зібрати відповідну документацію, що завжди вимагає багато часу і зусилля. Повний звіт, поданий нижче, точніше описує діяльність КЛГП СКУ від липня 2008 р. до липня 2013 р.

Склад Комісії

КЛГП на теперішню каденцію це, у великій мірі, продовження тієї, що діяла під час попередньої каденції 2004-2008 рр. Комісія складається повністю з членів-добровольців, запрошених Головою, в порозумінні з Президентом та Президією СКУ, та членів, запропонованих центральними представництвами українських громад поза межами України. Осідок Комісії є в Торонто. Комісія складається з членів з Торонто і околиць, як із позамісцевих членів з Канади, Росії, України, Польщі, Вірменії та Словаччини. Спілкування між членами Комісії відбувається головним чином через електронну пошту. Члени КЛГП, які могли брати участь в засіданнях Комісії на свій власний кошт, створили діловий провід Комісії:

Юрій Даревич, Голова, до 31 січня 2011 р.

Олександр Басмат, Голова з 12 лютого 2011 р.

Члени з Торонто і околиць:

Христина Ісаїв, Василь Коломацький (Голова Комітету у справах українців в Росії), Богдан Шевчик (Голова Комітету у справах українців в Польщі), Ярослав Крет, Максим Маслей (Голова Комітету у справах українців в Словаччині), Євген Ладна, Мирослав Іваник, Олег Романишин, Олександр Басмат (Голова Комітету у справах українців в Білорусі, 2007-2011), Марта Онуфрів (Голова Комітету у справах України).

Позамісцеві Члени:

Митрополит Адріян Старина (Дніпропетровськ, Москва), Петро Тима (Варшава), Оксана Гепбурн (Оттава), Іван Яворський (Кіченер), Юрій Бача (Пряшів), Стефан Паняк (Єкатерінбург, РФ), Романія Явір (Вірменія), Володимир Богайчук (Київ), Володимир Бандура (Ів.-Франківськ), Сергій Гуцалюк (Одеса), Ірина Магрицька (Луганськ), Сергій Мельничук (Луганськ), Стефан Пазишин (Португалія), Віктор Филіма (Хорватія).

Комісія діє на базі Комітетів окремих призначень.

За звітний період активно працювали комітети:

а) Комітет у справах українців в Польщі (Богдан Шевчик, Мирослав Іваник, Ярослав Крет, Євген Ладна, Петро Тима)

б) Комітет у справах українців в Росії (Голова: Василь Коломацький, члени: пп. Степан Паняк, Владика Адріян)

в) Комітет у справах українців в Словаччині (Максим Маслей, Юрій Бача)

г) Комітет у справах українців в Білорусі (Олександр Басмат)

д) Комітет у справах України (Голова П. Марта Онуфрів, 2008-2011 р.р., Володимир Богайчук, 2011-2013 р.р.)

Пані Явір і пан Богайчук стали членами КЛГП влітку 2008 р.; пани Бандура і Гуцалюк стали членами КЛГП влітку 2011 р., пани Пазишин і Филіма стали членами КЛГП влітку 2012 р.

Всі члени Комісії - це добровольці, які виконують свої завдання в міру можливості у вільний від професійної праці час.

Комісія складається виключно з добровольців, що цікавляться та активно працюють, як члени КЛГП, в правозахисному русі українців поза межами України. Нових членів покликає Голова, звичайно на пропозицію членів КЛГП. Комісія радо вітає пропозиції щодо нових членів, зокрема з країн, не представлених в теперішньому складі КЛГП. Всі члени Комісії є її членами на особистій базі, а не як представники організацій чи груп. Комісія, хоч створена СКУ, діє автономно. Комісія відбуває засідання звичайно що два місяці в Торонто, на яких обговорює виконувану працю, плани та справи бюджету.

Головні напрямки діяльності Комісії

Головні напрямки діяльності КЛГП стосуються прав українців в Польщі (зокрема наслідків акції "Вісла"), в Росії (включно з правами українських церков), Білорусі та Словаччині. Комісія також слідкує за станом україномовних меншин в східних і південних областях України, та в АР Крим. Комісія має намір охопити теж інші країни, зокрема Румунію та Придністров'я, якщо вдасться підшукати осіб, охочих зайнятися охороною прав українців в цих країнах.

Діяльність за країнами проживання українців:

Росія

В Російській Федерації продовжуються прояви антиукраїнських настроїв, зокрема з боку влади Росії та в пресі. Це описано в повідомленнях Об'єднання Українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії та у повідомленні на сайті Кобза: <http://kobza.com.ua/content/blogcategory/11/34/>.

Нема жодного поступу у справах розслідування вбивств українських діячів в Росії (Володимира Побурінного, м. Іваново, 2002 р., Анатолія Криля, м. Владивосток, 2004 р., Володимира Сенишина, м. Тула, 2006 р. та побиття його дружини Наталі Ковальової), ані справедливості стосовно церков Української Православної Церкви Київського Паріярхату в Ногінську та Москві.

Делегація Комісії Організації з Безпеки та Співпраці в Європі у Справах Національних Меншин, на чолі з Верховним Комісаром Кнудом Воллебеком, відвідала Російську Федерацію від 10 до 14 березня 2009 р. Метою візиту було проведення порівняльного дослідження стану освіти російською мовою в Україні та стану освіти українською мовою в Росії. Верховний Комісар Воллебек відвідав Москву 10 і 11 березня 2009 р., Башкортостан 12 березня 2009 р. та Воронежську обл. 13 березня 2009 р.

У зв'язку з цим, на особливу увагу заслуговує Порівняльна таблиця задоволення освітніх потреб росіян в Україні та українців в Російській Федерації (2008-2009 навчальний рік), опублікована ОУР українською і російською мовами. Таблиця вказує, що коли в Україні російськомовна освіта є широко розвинена і охоплює мільйони учнів та студентів усіх рівнів, а українська держава видає на це понад 3 мільярдів гривень на рік, то в Росії немає жодних освітніх закладів, де бодай дещо викладають українською мовою; й уряд РФ взагалі не фінансує навчання українською мовою чи навчання української мови.

Таким чином, відвідини Верховного Комісара роблять враження огляданих «Потьомконських сіл» і, беручи до уваги попередні відвідини В. Комісара Ван дер Штула 2000 р., чи можна ледве сподіватися від цього якихось конкретних поліпшень для української меншини в Росії. Все таки, КЛГП готує звернення до Верховного Комісара Воллебека, яке має намір вислати йому перед тим, як він виготовить звіт-рекомендації до урядів РФ і України у справі укр. меншини в Російській Федерації. В Російській Федерації не ущухають прояви антиукраїнських настроїв і дій, зокрема з боку влади Росії та в пресі. Це описано в повідомленнях Об'єднання Українців Росії (ОУР) та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії (ФНКА) та у повідомленнях на сайті Кобза: <http://kobza.com.ua/content/blogcategory/11/34/>.

Нема жодного поступу у справах розслідування вбивств українських діячів в Росії (Володимира Побурінного, м. Іваново, 2002 р., Анатолія Криля, м. Владивосток, 2004 р., Володимира Сенишина, м. Тула, 2006 р. та побиття його дружини Наталі Ковальової), ані справедливості стосовно церков Української Православної Церкви КП в Ногінську та Москві. КЛГП вислала обширного листа (з датою 31 липня 2009 р.) до Кнута Воллебека, Верховного Комісара у справах Національних Меншин Організації Безпеки та Співпраці в Європі, у зв'язку з його відвідинами Російської Федерації, 10 до 14 березня 2009 р., з метою провірення стану української меншини в РФ, зокрема україномовної освіти. Лист поміщений на інтернет-сторінці КЛГП (англійською мовою). В листі Комісія вказує на майже повне ігнорування потреб української національної меншини в Росії урядом РФ у майже всіх сферах (культури, преси і освіти), особливо відсутність шкіл з українською мовою навчання, нерозкриті вбивства діячів української громади в РФ, дискримінацію проти вірних та парафій українських церков, та інше. Комісія подала Верх. Комісарові ряд рекомендацій, спрямованих на виправлення цього невідрадного стану, з проською до пана Воллебека долучити їх до свого звіту та рекомендацій, які він мав подати урядові РФ. КЛГП не одержала відповіді на свого листа, тому знову написала до пана Воллебека в листопаді 2009 р., з проханням відповіді на листа КЛГП з 31 липня 2009 і копію листа-рекомендацій Верховного Комісара Воллебека до уряду РФ. Дев'ятого грудня 2009 КЛГП одержала листа від пана Воллебека з відмовою подати Комісії листа з рекомендаціями ОБСЄ урядові Російської Федерації щодо української меншини в РФ, мотивуючи відмову потребою збереження конфіденційності і застосування «тихої дипломатії». Цей лист теж поданий на інтернет-сторінці СКУ за адресою:

http://www.ukrainianworldcongress.org/committees/KLHP/Lysty/Russia/From_HCNM_UWC_08-12-2009.pdf (англійською мовою)

Влада Росії розпочала натиск на українські організації в Російській Федерації, особливо процес ліквідації Федеральної Національно-Культурної Автономії «Українці Росії» (ФНКА) та її провідників, зокрема Валерія Семененка. Про це подано на наступних сайтах:

<http://kobza.com.ua/content/view/3406/34/> (Заява від імені ради керівників українських громадських організацій РФ),

<http://obozrevatel.com/news/2010/6/7/371013.htm> (Інформації російською мовою),

<http://www.unian.ua/ukr/news/news-380760.html> (Стаття А. Лозинського українською мовою)

http://www.rferl.org/content/NGO_Uniting_Ethnic_Ukrainians_In_Russia_Under_Pressure/1987386.html (Повідомлення англійською мовою).

Таким чином КЛГП написала листа до президента Російської Федерації Дмитрія Медведєва у повище описаних справах українців в Росії. Лист написаний англійською мовою. Переклад листа на українську мову долучений до цього звіту.

Комітет КЛГП у справах українців в Росії продовжував заходи у справі захисту прав української національної меншини в Росії, зокрема справи ліквідації урядом РФ "Об'єднання Українців Росії". На рішення Верховного Суду РФ у справі юридичної ліквідації ОУР, КЛГП підготовлено листа до В. Путіна, Президента Російської Федерації, з копіями до К. Воллебека, Верховного Комісара ОБСЄ, Т. Гамарберга, Комісара Прав Людини Ради Європи та Н. Піллай, Верховного Комісара Прав Людини ООН.

В. Коломацький, голова комітету справах українців в Росії, а також головний редактор сайту "Кобза", бере участь у написанні досліджень діаспори у Росії. Всі ці дослідження були замовлені КЛГП при СКУ і оплачувались в минулому з бюджету КЛГП. Зокрема були підготовані: «Ногінський документ» про події навколо УПЦ КП у Ногінську, дослідження «Демографічна карта розселення українців у Росії», дослідження «Періодичні видання українців Росії», «Церковні парафії українців Росії», «Порушення прав українців Росії». Нині КЛГП бажає підготувати нове дослідження «Демографічна карта українців Росії» на базі всеросійського перепису 2010 року, для чого шукає кошти.

Комітет КЛГП у справах українців в Росії продовжував заходи у справі захисту прав української національної меншини в Росії, зокрема справи ліквідації урядом Росії Федеральної Національно-Культурної Автономії «Українці Росії». В цих справах КЛГП вислала листа, з датою 26 січня 2011 р. до

Дмитрія Медведєва, Президента Російської Федерації, з копіями до В. Януковича, Президента України, К. Воллебека, Верховного Комісара ОБСЄ, Т. Гамарберга, Комісара Прав Людини Ради Європи та Н. Піллай, Верховного Комісара Прав Людини ООН.

У 2011-2013 роках Комітет КЛГП у справах українців в Росії продовжував працювати у вище окреслених напрямках. Так, у 2011 році було оцифровано Ногінський архів і передано досліднику в Україні для роботи над монографією по Ногінським парафіям УПЦ КП. Дана тема включає факти порушення прав українців і свободи совісті у Росії.

Правозахисна робота в основному велася на стрінках сайту «Кобза – українці Росії». Зокрема публікувалися дослідження правозахисного напрямку:

<http://www.kobza.com.ua/prava-ljudyny-i-gromadjanyna/4556-chomu-ukraintsiam-v-rosii-ne-duzhe-i-to-zatyshno.html>

Піднімалася тема прав людини у Росії взагалі:

<http://www.kobza.com.ua/prava-ljudyny-i-gromadjanyna/4559-ofis-dvizheniya-za-prava-cheloveka-vzyali-shturmom.html>

Публікувалися дослідження про УПЦ КП у Росії:

<http://www.kobza.com.ua/doslidzhennja/4387-ukrainska-pravoslavna-tserkva-kyivskoho-patriarkhatu-na-skhidnii-slobozhanshchyni.html>

Публікувалися матеріали по тиску московської влади на Бібліотеку Української літератури у Москві (БУЛ):

<http://www.kobza.com.ua/biblioteka-ukrainskoi-literatury/3774-shcho-prylyplo-do-ruk-kolyshnogo-bibliotekarja-sokurova.html>

Матеріали про заробітчан у Португалії та Італії:

<http://www.kobza.com.ua/prava-ljudyny-i-gromadjanyna/4519-pytannia-povernennia-sohodni-tse-tsilkovytyi-populizm.html>

Захист українського доброго імені:

<http://www.kobza.com.ua/novyny/4486-mid-ukrainy-vozmutila-shutka-urganta.html>

Публікація матеріалів СКУ:

<http://www.kobza.com.ua/svitovyj-kongres-ukrajinciv/4502-sku-zaklykav-prezydenta-yanukovycha-nehaino-zvilnyty-lidera-opozytsii-yuliiu-tymoshenko.html>

Репортажі:

<http://www.kobza.com.ua/uvkr/4514-holova-uvkr-vidvidav-toronto-z-robochym-vizytom.html>

Всього за два роки було опубліковано близько 30-ти матеріалів, що прямо чи непрямо стосуються теми захисту прав українців у Росії.

26 травня 2013 р. Василь Коломацький виступив у Торонто в радіопрограмі «Поступ», де підняв тему порушення прав українців. Розшифровка виступу виставлена на сайті «Кобза»:

<http://www.kobza.com.ua/povidomlennja-redakciji/4527-vystup-vasylia-kolomatskoho-v-ukrainskii-radio-peredachi-postup-u-toronto-26-travnia-2013-roku.html>

19 травня 2013 р. КЛГП написала лист протесту у справі побиття журналістів Ольги Сніцарчук та Влада Соделя. Василь Коломацький був ініціатором цього листа.

<http://www.kobza.com.ua/svitovyj-kongres-ukrajinciv/4520-lyst-protestu-klhp-u-spravi-pobyttia-zhurnalistiv-olhy-snitsarchuk-i-vlada-sodelia.html>

<http://www.kobza.com.ua/prava-ljudyny-i-gromadjanyna/4523-lyst-protestu-redaktsii-saitu-kobza-ukraintsii-rosii-z-privodu-pobyttia-nashykh-koleh-zhurnalista-olhy-snitsarchuk-i-fotografa-vlada-sodelia.html>

КЛГП слідувала за станом справ в Бібліотеці Української Літератури у Москві і брала участь в її захисті.

КЛГП підтримувала контакт із Свято-Троїцькою парафією УПЦ КП у Ногінську. До 15-ї річниці Ногінського погрому (1997 р.) на сайті «Кобза» публікувалися фрагменти «Ногінського документу», підготованого КЛГП у 1999-2001 рр.

У 2011 р. Василем Коломацьким була написана стаття «Блискуча громадська біографія», присвячена колишньому Голові КЛГП проф. Юрію Даревичу.

<http://kobza.com.ua/svitovyj-kongres-ukrajinciv/3727-blyskucha-gromadska-biografija.html>

Польща

У Польщі, подібно як і в Росії, ситуація корінного українського населення не поліпшується, попри багато звернень та інших заходів ОУП, СКУ та поодиноких українців-громадян Польщі. В пресі продовжують публікувати антиукраїнські статті (про це немало написано в часописі «Наше Слово»

<http://www.nslowo.pl> та подано на сайті ОУП <http://www.oup.ukraina.com.pl>. Справа передачі Українського Дому в Перемишлі українській громаді затягувалась через всякі вимоги, які ставила

польська сторона, зокрема пов'язання цієї справи з переданням українською владою будинку польській громаді у Львові.

Намагання добитися справедливості та відшкодування для жертв акції «Вісла» та концтабору «Явожно», як і відмінення давних польських антиукраїнських законів не мають задовільного успіху. КЛГП вважає кінцевим відновити намагання добитися зустрічі між Прем'єром Польщі і Президентом СКУ у справі Меморандуму від СКУ, висланого в лютому 2007 р., за підписом Президента Аскольда Лозинського та Ю. Даревича. Як відомо, прохання СКУ про таку зустріч в 2007 р. не були задоволені.

КЛГП багато років займалася справою пана Маріяна Леха з Кошаліна, українця - громадянина Польщі, якого місцева поліція оскаржила в намаганні підпалити Костел, а місцевий суд засудив на ув'язнення. У висліді апеляції до вищого суду п. Лех був звільнений, як невинно ув'язнений. Відтак справу передано до окружного суду в Кошаліні. Неоправдане знущання польських властей над паном Лехом тягнулося 11 років. Комісія КЛГП кількакратно писала до уряду Польщі у справі пана Леха, але здебільше на листи не одержувала відповіді. Все таки, недавно суд в Кошаліні визнав пана Леха невинним і призначив йому фінансове відшкодування, хоч це ледве чи поверне йому втрачені роки, зокрема ті, що були проведені у в'язниці, чи поверне підірване здоров'я.

Член КЛГП пан Максим Маслей відвідав Головну Управу Об'єднання Українців Польщі в Варшаві 14 серпня 2009 р., де обговорив з п. Петром Тимою, Головою ОУП, справу судового позову проти депортації українського населення в 1947 р. в рамках т. зв. акції «Вісла», та потребу зустрічі між Прем'єр-міністром Польщі і Президентом СКУ у справі української меншини в Польщі, зокрема наслідків «Акції Вісла». М. Маслей, м. і. представляв КЛГП на Річних Загальних Зборах СКУ 20-21 серпня у Львові, де й провів розмови з проф. Паняком, членом КЛГП з Росії, з проф. Петрицьким з Румунії та Головою Союзу Русинів-Українців Словаччини, п. Петром Соколом. П. Маслей передав копію реферату проф. Миколи Мушинки, п. з. «Політичне русинство на сучасному етапі» панові Василеві Боєчкові з Міністерства Закордонних Справ України, який пообіцяв поцікавитися цією справою.

КЛГП, зокрема Євген Ладна і Мирослав Іваник, приготували інформативні матеріали про становище українців в Польщі для Президента СКУ Євгена Чолія, напередодні його відвідин українців в Польщі в 2009 р. Об'єднання Українців у Польщі, яке очолює член КЛГП Петро Тима, недавно подало скаргу на Польську Республіку до Європейського Суду з Прав Людини (ЄСПЛ) у Страсбургу за порушення Польщею процедури розгляду справи за заявою Об'єднання Українців у Польщі стосовно насильної депортації українців, громадян Польщі, з їх прадідівських земель в 1947 р (т. зв. акція «Вісла»). Члени КЛГП, Мирослав Іваник, Ярослав Крет, Євген Ладна, Максим Маслей, Богдан Шевчик і Юрій Даревич, допомагали в підготовленні потрібних документів, зокрема перекладанні скарги з польської на англійську та українську мови. До тепер ОУП одержало лише підтвердження, що ЄСПЛ одержав скаргу, але ще не одержало повідомлення, чи ЄСПЛ погодиться її розглядати.

Словаччина

Пан Максим Маслей, голова Комітету КЛГП у справах української громади в Словаччині, Др. Юрій Бача, професор філософського факультету Пряшівського університету - член Комітету.

Комітет базує свої інформації на базі повідомлень від провідних членів Союзу Русинів-Українців Словаччини.

Словаччина є членом Європейського Союзу, який має структури до забезпечення прав людини, до яких в разі потреби громадяни чи організації можуть звертатися про захист.

Головна група українців, що поселені в Словаччині, - це автохтони, громадяни Словаччини, які отримали словацьку освіту, мають своїх представників у місцевих владних структурах і спроможні захищати себе. На теперішній час немає якоїсь дискримінаційної дії від словацького уряду.

Спостерігається недостатнє фінансування українських культурних установ, але таке саме нарікання виходить від словацького суспільства на недостатнє фінансування їхніх установ.

Можна дорікнути словацькому уряду за підтримку сепаратистських русинських організацій, які розбивають українську громаду.

У Свиднику на високому рівні працює музей української спадщини. Є успішно організовані українські фестивалі.

До негативів треба зарахувати поступову асиміляцію українського населення в Словаччині.

Вірменія

Член КЛГП СКУ Романія Явір очолювала роботу українців Вірменії. За її даними, національні меншини складають біля 3% населення Вірменії. На території Вірменії проживає 11 національних товариств: українці, білоруси, росіяни, поляки, грузини, німці, асирійці, езиди, курди, греки, німці.

Порушення прав українців у Вірменії не спостерігається. Всі непорозуміння, якщо і виникають, пов'язані з сімейними амбіціями і ніякої причетності з державою не мають. Навпаки, в подібних випадках, держава стає правоохоронцем і захисником всяких непорозумінь і порушень в сімейних справах.

Всі права і проблеми українців і нацменшин координують дві структури:

I. «УПРАВЛІННЯ З ПИТАНЬ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН І РЕЛІГІЇ» Апарату Уряду РВ (дальше «Управління»). Голова – Вардан Асцатрян.

Беручи до уваги зацікавленість широкого кола суспільства про діяльність національних меншин і релігійних структур, інформацію про управління і вищезгадані органи, «УПРАВЛІННЯ» представляє роботу у вигляді окремих розділів:

1. Сферу діяльності «Управління» з питань нацменшин і релігії:

- питання, які стосуються національних меншин;
- питання, які стосуються релігії свободи і совісті.

2. Управління:

- здійснює професійну експертизу, яка стосується сфери його діяльності, проектів правових актів і окремих питань, які представлені на розгляд і оцінку Уряду РВ і Прем'єр-міністру РВ.
- на основі відповідних документів, представлених релігійною організацією, дає експертне рішення, для подачі на реєстрацію організації в Державному Регістрі Вірменії.
- працює з МІЖНАРОДНИМИ УГОДАМИ ТА ДОПОВІДЯМИ:

Всезагальна декларація прав людини.

Конвенція про захист прав людини і основних свобод.

Рамочна Конвенція про захист національних меншин.

Європейська Хартія регіональних мов або мов меншин.

Міжнародна Конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації.

Міжнародний пакт про громадянські і політичні права.

Європейська Комісія проти расизму і нетерпимості.

3. ЗАКони І УГОДИ РВ, ЯКІ РЕГУЛЮЮТЬ ПИТАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН І РЕЛІГІЮ:

КОНСТИТУЦІЯ РЕСПУБЛІКИ ВІРМЕНІЯ, ЯКА РЕГУЛЮЄ І ЗАХИЩАЄ

громадян Вірменії, в тім числі нацменшини.

Меморандум про наміри.

Закон РВ «Про альтернативну службу».

Закон РВ «Про благодійність».

Громадянський Кодекс Республіка Вірменія.

Закон РВ «Про громадянство Республіка Вірменія».

Закон РВ «Про освіту».

Закон РВ «Про громадські організації».

Закон РВ «Про права дитини».

Важливою структурою, яка захищає, направляє і робить фінансову підтримку нацменшинам є:

II. **КООРДИНАЦІЙНА РАДА ПРИ АПАРАТІ ПРЕЗИДЕНТА ВІРМЕНІЇ** — керівник: радник Президента Вірменії А. АБЕЛ'ЯН

В РАДУ входять всі 11 нацменшини з представництвом по 2 чоловіка. Через кожні 2 роки проходить ротація членів. В минулому році Координаційна Рада на високому рівні відзначила 10-річний ювілей.

Була організована виставка декоративно-прикладного мистецтва всіх національностей і пройшов великий концерт за участю всіх представників нацменшин. На концерті був присутній Президент Серж Саргісян і всі високопосадовці Вірменії.

Всі нацменшини щиро вдячні за подібне відношення держави до їх проживання на території Вірменії.

Подаємо деякі висловлювання щодо прав нацменшин у Вірменії.

НАЦМЕНШИНИ Є ПОВНОПРАВНИМИ ГРОМАДЯНАМИ ВІРМЕНІЇ – сказала голова з питань нацменшин Громадянської Ради Вірменії Алла Кузьмінська.

«Я повинна сказати, що національні меншини, які живуть тут уже давно, не перше століття, прижилися до Вірменії і користуються тими ж правами, що і народ, який гостинно їх прийняв», - сказала пані Алла у вітальному слові до 75-річного ювілею Єреванського державного лінгвістичного університету ім. В. Брюсова (ЄДЛУ).

Алла Кузьмінська підкреслила, що вона сама особисто є представник нацменшини (полька), закінчила цей вуз, який кожен рік приймав під своїм дахом абітурієнтів різних національностей.

Білорусь

Олександр Басмат, колишній голова комітету КЛГП у справах українців в Білорусі, (2006-2011 рр.) подбав про створення незалежного інтернетного сайту для української громади в Білорусі, на якому подають статті та інформації про українську громаду в Білорусі. Інтернетна адреса цього сайту «Наш Рід, Українці Білорусі» є: <http://www.nash-rid.org>

В умовах порушення прав національних меншин в Білорусії, і зокрема української, заборони прогресивних друкованих видань, інтернет - видання є мало що не єдиним способом спілкування українців Білорусії. Хостинг сайту утримується поза межами Білорусії, щоб унеможливити його зламування або закриття.

Україна

Комісія робила і робить повторні заходи, щоб добитися справедливості у випадку ряду справ в Україні, в тому числі справу повернення Свято Михайлівського храму в Києві її законній церковній громаді, справу переслідування державною владою захисника української мови Сергія Мельничука в Луганську, справу нерозслідженого вбивства в Києві в січні 2008 р. борця за повновартісне функціонування української мови (зокрема в державних інституціях) Богдана Паздерського, справу знайдення і покарання замовників вбивства журналіста Георгія Гонгадзе, справу незадовільного стану використання державної мови та навчання нею в декотрих південних та східних регіонах України, та інше. У випадку Сергія Мельничука потрібно, щоб СКУ поновив і продовжував надавати йому допомогу, яка уможливить йому захистити свої конституційні та людські права за допомогою адвоката, без чого добитися справедливості буде практично неможливо. Комісія одержала 15 вересня 2008 відповідь (з датою 8 серпня 2008) від А. Горпенюка, в. о. Прокурора Луганської Обл. у справі переслідувань правозахисника української мови С. Мельничука. Лист п. Горпенюка кінчається реченням «В цей час підстав для застосування заходів прокурорського реагування не вбачається». Комісія теж одержала 3 листопада 2008 листа в справі С. Мельничука від Міністерства Внутрішніх Справ України (з датою 27 липня 2008 р.), підписаного Заступником Міністра П. В. Колядою. Лист кінчається висловом, що «притягнення Мельничука С. А. до кримінальної відповідальності є наслідком учинення ним кримінально карних діянь і не пов'язано з його переконаннями щодо розвитку української мови в державі». 15 квітня 2009 р. Комісія одержала постанову Жовтневого Районного Суду міста Луганська (5 сторінок, з датою 13 лютого 2009 р.), в якому, м. і., сказано що «Кримінальну справу Но. 1-77/209 обвинувачення Мельничука С А ... повернути прокурору жовтневого району міста Луганська для організації проведення додаткового розслідування». Підписаний суддя В. Л. Калашник теж повідомляє, що заборону виїзду С. Мельничука поза Луганськ не скасовано. Таким чином епопея тяганини С. Мельничука по судах продовжується. В травні 2009 р. Комісія написала листа до Валентина Наливайченка, Голови Служби Безпеки України, з проханням розслідувати переслідування Сергія Мельничука за національною ознакою, а також сприяти притягненню до кримінальної відповідальності Арсена Клінчаєва, який вчинив побиття С. Мельничука в приміщенні луганської телекомпанії «Ірта», та інших причетних до цього беззаконня. Відповіді до тепер не одержано.

У справі української мови на півдні і сході України, Комісія написала листа, з датою 27 серпня 2008 р., до Івана Вакарчука, Міністра науки і освіти України, про «порушення прав українкомовних українців Півдня й Сходу України щодо отримання освіти рідною мовою, придбання книжок, періодики та газет державною українською мовою» і про зросійщення І-ої української гімназії в Краматорську Донецької області, включно зі звільненням її директора Миколи Конобрицького. В грудні 2008 р. КЛГП одержала листа від І. О. Вакарчука, міністра освіти і науки України, в якому сказано м.і. що «навчально-виховний процес здійснюється державною мовою в 67% шкіл в Донецькій області». На жаль п. Міністр не подав інформацій про те, який відсоток учнів в області навчаються в україномовних школах і не подав інформацій про інші області та А Р Крим.

У справі Свято-Михайлівського Храму, Комісія написала листи до Прем'єр Мін. України Юлії Тимошенко (з датою 19 серпня 2008 р.) і Василя Онопенка, Голови Верховного Суду України (з датою 25 серпня 2008 р.), у справі насильного захоплення Свято Михайлівського храму в Дарницькому районі Києва прихильниками Української Православної Церкви Московського Патріархату від її законної Парафіяльної Громади очоленої Володимиром Макарчиком, яка створила і зареєструвала Парафіяльну Громаду і спорудила Храм. Ця справа остаточно опинилася в Європейському Суді Прав Людини в Стасбургу, який, в своєму вирокі 14 червня 2007 р. щодо справи «Свято-Михайлівська парафія проти України» виніс рішення на користь законної парафіяльної громади Свято-Михайлівської Парафії Києва. Україна зобов'язана подбати про закріплення Св.-Михайлівського Храму за первісними організаторами Парафії і УПЦ КП. Нажаль українська влада рішення Європейського

Суду Прав Людини до сьогодні не виконала, хоч минуло два роки. Комісія до сьогодні не одержала відповідей на згадані листи.

Комісія теж написала листа в цій справі, з датою 28 жовтня 2008 р., до Сергія Головатого, Предсідника Комітету Моніторингу Додержання Зобов'язань Державами-членами Ради Європи, прохаючи, щоб він вплинув на те, щоб рішення Європейського Суду було виконане властями України та щоб Свято-Михайлівський Храм був повернений його законній Громаді. Першого грудня 2008 р. пан Головатий у відповідь написав, м. і., таке: «я не маю жодних повноважень здійснювати будь-який контроль за виконанням рішень Європейського Суду з прав людини (ЄСПЛ). відповідальність за виконання рішень Європейського Суду з прав людини та у конкретному випадку - стосовно справи Свято-Михайлівської парафії, цілком лежить на владних органах держави-члена Ради Європи. У цьому конкретному випадку така відповідальність лежить на міністрах закордонних справ та юстиції, а також на органах судової влади, які очолює пан Василь Онопенко.» Покликаючись на інформації одержані від п. Головатого, Комісія написала до вказаних в листі п. Головатого членкинь Моніторингового Комітету Ради Європи з проханням допильнувати справу. Відповіді до тепер не одержано. КЛГП напевно доведеться ще далі займатися цією справою.

У справі не роз'ясненого вбивства Богдана Паздерського КЛГП ще чекає на обіцяне повідомлення про «результати перевірки та вжиті заходи» в цій справі, одержане від Генеральної Прокуратури України (за підписом старшого прокурора О. Каплі) ще в березні 2008 р.

У випадку Сергія Мельничука КЛГП слід пригадати повідомлення від адвоката Івана Макара в Києві: *«Повідомляю, що 13.02.09р. Жовтневий районний суд м. Луганська в черговий раз направив справу Сергія Мельничука на додаткове розслідування через значні порушення органів досудового слідства та прокуратури. Напередодні розгляду справи в суді Мельничука черговий раз було побито в гуртожитку. Скоріш за все побиття сталося з відома і намови міліції, яка на виклик Мельничука не приїхала. Такі дії правоохоронців обурюють. Прошу звернутися до Президента, Генпрокурора та Міністра внутрішніх справ із заявою.»*

КЛГП теж допомагала в заходах пана Мельничука відмінити наказ з 1976 р., що кваліфікує декотрі хвороби (напр. епілепсію) такими, що дозволяють недопущення на студії в університетах України. Недавно, 16 квітня 2010 р., Володимир Богайчук, член КЛГП з Києва, прислав наступне, і до тепер одиноким позитивне, повідомлення:

«(В Києві) відбулось судове засідання за позовом С. Мельничука до міністерства освіти. Позов задоволено частково. Визнано застосування відповідного пункту неправомірним та відшкодовано витрати. Після набрання рішенням законної сили хворі на епілепсію при вступі на юридичні спеціальності зможуть посилатись на це рішення, а Сергій (Мельничук) зможе подати позов за місцем проживання щодо відшкодування збитків.»

У справі не роз'ясненого вбивства Богдана Паздерського КЛГП ще далі чекає на обіцяне повідомлення про «результати перевірки та вжиті заходи» в цій справі, одержане від Генеральної Прокуратури України (за підписом старшого прокурора О. Каплі) ще в березні 2008 р. КЛГП написала листа до Віктора Януковича, Президента України, у справі переслідувань українців у російськомовних регіонах України та проявів антиукраїнської ксенофобії в Україні. В листі, з датою 29 березня 2010 р., КЛГП звернула увагу на вбивства композитора Ігоря Білозора (вбито у Львові 2000 р.), правозахисника української мови Богдана Паздерського (вбитого в Києві 2008 р., впродовж 2 років не знайдено вбивців), члена молодечої організації «Січ» Максима Чайку (вбитого в Одесі 2009 р., вбивці досі не покарані). Вказано теж на недавнє звільнення 18 менеджмент-працівників в Павлограді Дніпропетровської області (на підприємствах торговельної марки «Будмайстер») за використання в праці державної мови. Комісія закликає президента Януковича «зробити все можливе, щоб прояви анти-української ксенофобії не мали місця в жодних регіонах України, а особи, що займаються поширенням та скоєнням антиукраїнської ксенофобії були притягнені до відповідальності».

Цей лист з додатками поміщений на сайті СКУ за адресою: http://www.ukrainianworldcongress.org/committees/KLHP/index_ua.html

«Лист КЛГП до Президента України Віктора Януковича з приводу переслідувань українців». До сьогодні відповіді не одержано.

Ще від 1990 р. Анатолій Ільченко, мешканець Миколаєва, скеровував до місцевої влади скарги з приводу обмеження його прав щодо використання української мови, а з 2005 р. відстоює в судах конституційне право на отримання інформації та спілкування з держслужбовцями державною мовою. Нещодавно за позовом А. Ільченка відбулося судове слухання з вимогою опублікувати матеріал Миколаївського міського управління міліції в газеті «Рідне Прибужжя» не лиш російською, а ще й державною (українською) мовою. Інтереси редакції в суді представляв адвокат П. Репешко. 19 березня 2010 р. відбулося чергове судове слухання в Ленінському районному суді м. Миколаєва. Відтак в коридорі суду адвокат П. Репешко напав ззаду на А. Ільченка, вдарив його у вухо, розірвавши нігтями. На місце інциденту прибули міліціонери, але не захотіли взяти покази у свідків. Працівник

міліції С. Коваленко, щоб не притягнути до відповідальності нападника П. Репешка, видав А. Ільченкові направлення на судову експертизу без потрібної печатки. Медичну допомогу потерпілому надавав приватний лікар, бо у місцевій лікарні роботи це відмовилися. Начальник Ленінського районного відділу міліції А. Марчук відмовився порушити кримінальну справу проти П. Репешка, оскільки не побачив у фізичній розправі над А. Ільченком ознак злочину чи порушення громадського спокою. Окрім того, цей начальник міліції погрожував А. Ільченкові. Це вперше, що за двадцятирічну правозахисну діяльність А. Ільченка на нього вчинено фізичний напад. Комісія Людських та Громадянських Прав СКУ написала листа, з датою 24 травня 2010 р, до Президента України Віктора Януковича у справі Анатолія Ільченка. Цей лист поміщений на сайті СКУ за адресою:

http://www.ukrainianworldcongress.org/committees/KLHP/index_ua.html під рубрикою «Листи»: Лист КЛГП до Президента України Віктора Януковича у справі А. Ільченка (24.05.2010). Відповіді на цього листа теж до сьогодні не одержано. Справа насильного захоплення Свято Михайлівського храму в Дарницькому районі Києва прихильниками Української Православної Церкви Московського Патріархату від її законної Парафіяльної Громади очоленої Володимиром Макарчикувом, яка створила і зареєструвала Парафіяльну Громаду і спорудила Храм: В листопаді 2009 р. КЛГП поновно написала до Комітету Моніторингу Додержання Зобов'язань Державами-членами Ради Європи (з копією до Генерального Секретаря Ради Європи і Президента України) прохаючи вплинути на те щоб рішення Європейського Суду з 14 червня 2007 р., було виконане властями України, та щоб Св. Михайлівський Храм був повернений його законній Громаді. 31 березня 2010 р. Комісія ЛГП одержала листа, з датою 29 січня 2010 р., від Державного Комітету України у Справах Національностей та Релігії (ДКУСНР), у відповідь на звернення КЛГП, з 19 серпня 2008 р., до попередньої Прем. Мін. Юлії Тимошенко. В довгій листі від ДКУСНР багато сказано про заходи внести зміни до «Закону України про свободу совісті та релігійних організацій» (що було одною з вимог Європейського Суду Прав Людини), але не згадано про повернення Свято-Михайлівського храму законній Парафіяльній Громаді, очоленої Володимиром Макарчикувом. Випадки намагання «передачі» (з допомогою насильства) храмів Укр. Православної Церкви Київського Патріархату під розпорядження Укр. Православної Церкви Московського Патріархату сталися недавно в селах Стадниця і Россоса Вінницької області. Цей конфлікт розглядає Вінницька Державна Адміністрація, яку очолює О. Г. Домбровський. Повідомлення про це подані, м. ін., на сайтах:

<http://unian.net/ukr/news/news-367813.html>,

<http://www.cerkva.info/uk/news/visti/222-vinnitsa-konflikt.html>,

<http://www.cerkva.info/uk/news/visti/290-u-rossoshi.html>.

Марта Онуфрів, Голова Комітету КЛГП у справах України, і Володимир Богайчук, член КЛГП з Києва, подбали про створення незалежного інтернетного сайту в Україні з назвою «Слово і Діло». Сайт має послужити інтернетним форумом для інформування та обміну думок про українську мову і культуру, їх стан і розвиток в Україні, та споріднені теми. Інтернетна адреса цього сайту є: <http://www.slovoidilo.com>. Комітет КЛГП у справах в Україні продовжував займатися наступними справами: Справою свободи віроісповідання, зокрема намагань активістів Української Православної Церкви Московського Патріархату захопити церкви Української Православної Церкви Київського Патріархату на Вінничині та в інших регіонах України, з потуранням місцевої влади. На жаль, такі намагання перехоплень храмів продовжуються. Справою захисту прав громадян України щодо вживання державної української мови, в тому числі заходів Ільченка з Миколаєва відстояти в судах конституційне право на отримання інформації державною (українською) мовою та спілкування цією мовою з державними службовцями. Лист КЛГП до президента Віктора Януковича в цій справі (з датою 24 травня 2010 р.) долучений до цього звіту. У серпні 2010 р. Комісія одержала довгого листа від В. І. Рудого, Прокурора Ленінського району Миколаєва (лист датований 16 липня 2010 р.), в якому опрокидуються скарги А. Ільченка. Лист В. І. Рудого долучений до цього звіту.

Повторний лист від КЛГП у справі вбивства в січні 2008 р. члена КЛГП з Києва Богдана Паздерського до С. О. Барила, Заступника Начальника Управління Карного Розшуку МВС України (Головне Управління в місті Києві), був висланий 21 січня 2011 р. КЛГП одержала листа від МВС України (Головне Управління в Києві), з датою 11 лютого 2011, з підписом заступника начальника Р. М. Сидоренка, в якому сказано, що у висліді розслідування постановлено цю кримінальну справу закрити, (Див. Додаток).

У 2011-2013 р.р Комітет КЛГП у справах в Україні продовжував займатися наступними справами:

Підготовка за участю Координаційної ради з питань захисту української мови та із залученням громадської організації «Не будь байдужим!» матеріалів «Дискримінація українськомовних громадян в Україні за мовною ознакою (недотримання законодавства про права споживачів)». У грудні 2011 року ці матеріали були вручені підчас прийому в амбасаді Ради Європи послу Ради Європи Владимиру Рістовскі для подальшої передачі їх Комісару Прав Людини Ради Європи Томасу Гаммербергу.

Опіка над правозахисником з Миколаєва Анатолієм Ільченком у періоді його перебування у Києві. Про недавнє затримання Анатолія Ільченка, запроторення його до психіатричної лікарні і звільнення за допомогою члена КЛГП В. Богайчука, головою КЛГП Олександром Басматом надіслано статтю в "Українську Правду", а також підготовлено матеріали в англійській мові для Комісара Прав Людини Ради Європи Томасу Гаммербергу щодо апартеїду і сегрегації українців в Україні на прикладі Анатолія Ільченка. Стаття опублікована 26 червня 2012 р. в "Українській Правді":

<http://www.pravda.com.ua/columns/2012/06/26/6967468/>

і дістала широке цитування в інтернеті:

<http://slovoidilo.com/istoriya-allart/26-komisija-ljudskykh-i-hromadianskykh-prav-sku/2091-2012-06-26-14-21-37.html>

Активна участь у Координаційній раді з питань захисту української мови при Київській міській організації «Меморіал» імені Василя Стуса.

За допомогою члена КЛГП адвоката Володимира Бандури підготовлено скаргу Генеральному прокуророві України на незаконні дії, тяганину працівників міліції та передчасне закриття кримінальної справи за фактом смерті правозахисника Б. Паздерського. Як результат, надійшла відповідь від Прокуратури м. Києва і від Генеральної Прокуратури України про скасування закриття кримінальної справи і повернення справи до слідчого відділу, Див. Додаток.

КЛГП виступила з інтернет-публікаціями на захист члена КЛГП Сергія Мельничука, м. Луганськ, якого було побито в 9 липня 2012 р. КЛГП моніторить цей випадок і готує документи на захист Сергія Мельничука.

Член КЛГП СКУ Володимир Богайчук провів активну правозахисну діяльність на теренах України у 2011-2013 роках:

1. Участь (від коордради з питань захисту української мови при Київській міській організації «Меморіал» імені Василя Стуса) 11 жовтня 2011 року в зустрічі просвітян і членів коордради із верховним комісаром у справах національних меншин Кнутом Воллебеком. Це було спробою коротко поінформувати Європу про справжній стан державної мови і мов національних меншин, зокрема російської та про порушення мовних прав українців. <http://www.slovoidilo.com/istoriya-allart/27-koordinacijna-rada/1710-2011-11-21-19-44-08.html>
2. 27 січня 2011 року Київський апеляційний адміністративний суд частково задовольнив апеляційну скаргу: визнано бездіяльність Головного Київського міського управління у справах захисту прав споживачів неправомірною та зобов'язано провести перевірку автосалону «Шкода» на проспекті Перемоги, 67 у місті Києві на предмет наявності інформації споживача на товар українською мовою та накладання штрафу у випадку відсутності такої. У лютому 2011 року до виконавчої служби подано виконавчий лист на примусове виконання цього рішення з подальшим контролем дій виконавчої служби. Справа у судах перебувала з червня 2009 року, а виконавча служба не вчинила виконавчих дій і досі.
3. Активна участь у Координаційній раді з питань захисту української мови при Київській міській організації «Меморіал» імені Василя Стуса.
4. Особиста організація і підготовка за участю Координаційної ради з питань захисту української мови та із залученням громадської організації «Не будь байдужим!» матеріалів «Дискримінація українськомовних громадян в Україні за мовною ознакою (недотримання законодавства про права споживачів)». У грудні 2011 року ці матеріали були вручені підчас прийому в амбасаді РЄ послу Ради Європи п. Владимиру Рістовскі для подальшої передачі їх Єврокомісару з прав людини п. Томасу Гаммербергу.
5. Утримання, наповнення і редагування сайту «Слово і діло» (www.slovoidilo.com) створеного за підтримки КЛГП.
6. Опіка над правозахисником з Миколаєва Анатолієм Ільченком у періоді його перебування в Києві, зокрема сприяння у витягуванні його з психіатричної лікарні, куди його протизаконно помістила міліція у 2012 році та опіка підчас пікетування ним представництва Ради Європи 9 травня 2013 року і подій, що відбулися підчас та після його прогулянки біля Золотих Воріт з плакатом «Янукович козел» 11 травня 2013 року.
7. Підготовка в 2012 році матеріалів для Єврокомісара з прав людини щодо апартеїду і сегрегації українців в Україні на прикладі Анатолія Ільченка.
8. Участь в роботі Конгресу дій в обороні української мови. 6 жовтня в Будинку письменників України ВУТ «Просвіта» разом із Українською Всесвітньою Координаційною Радою, Світовим Конгресом Українців, Національною спілкою письменників України, Національним університетом «Києво-Могилянська Академія», Громадським об'єднанням «Українська справа», спільнотою «Український дім. Нова хвиля», Координаційною радою з питань захисту української мови при КМО «Меморіал» ім. В. Стуса та Міжнародним благодійним фондом «Ліга українських меценатів» провели другий етап Всеукраїнського форуму «На захист української мови і

державності” під робочою назвою “Конгрес дій в обороні української мови”. У заході взяли участь і виступили Президент України (1991-1994) Леонід Кравчук, экс-міністр закордонних справ України Володимир Огризко, керівник телеканалу ТВі Микола Княжицький, голова ВУТ “Просвіта” ім. Тараса Шевченка Павло Мовчан, заступник Голови Всеукраїнського об’єднання “Свобода” Андрій Мохник та голова Київської міської організації ВО “Свобода” Андрій Ілленко, Євген Сверстюк, Володимир Василенко, письменники, народні депутати, громадські діячі. Модератором був заступник голови громадського об’єднання “Українська правда” Олексій Кляшторний.

9. Участь 24 жовтня 2012 року в Інформаційному Агентстві «Укрінформ» у Круглому столі «В обороні рідного слова», що мав на меті продовження дискусії з питань організаційного розвитку та вдосконалення національної кампанії на захист української мови в нових умовах, які виникли після підписання президентом «держави Україна» В.Януковичем дискримінаційного українофобського закону «Про засади державної мовної політики» і, нібито, набуття ним чинності.
10. Участь/організація в онлайн-конференціях на "Обозревателе": <http://conf.oboz.ua/conference/1442.aspx>, <http://conf.oboz.ua/conference/1496.aspx>, <http://obozrevatel.com/society/ne-bud-sovkom-vchi-ukrainsku.htm>
11. Участь на Першому національному телеканалі: <http://1tv.com.ua/uk/news/2012/03/25/18465>
12. Дискусія з В. Яворівським щодо мовного законопроекту опозиції на «Обозревателе» (зокрема <http://obozrevatel.com/politics/61274-ekspert-ozvuchiv-perelik-nedorechnostej-u-movnomu-zakonoproekti-opozitsii.htm>).
13. Участь в передачі на ТВІ з участю Яворівського та Колесніченка: http://tvi.ua/new/2013/02/22/scho_chekaye_na_ukrayinsku_movu

Член КЛГП Сергій Мельничук за період з 2011 року по липень 2013 року підготував і подав дев'ять звернень із заявами до Європейського суду з прав людини:

1. Заява до Європейського суду з прав людини від 11.06.2011 року про протиправну бездіяльність Жовтневого районного суду м. Луганська, що порушує ст.. 6, 13 Європейської конвенції з прав та основоположних свобод людини (далі Конвенції) та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції;
2. Заява до Європейського суду з прав людини від 11.06.2011 року про протиправну бездіяльність судді Жовтневого районного суду м. Луганська Лозко Ю.П., що порушує ст.. 6, 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції;
3. Заява до Європейського суду з прав людини від 13.06.2011 року про протиправну бездіяльність Жовтневого районного суду м. Луганська, що порушує ст.. 6, 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції;
4. Заява до Європейського суду з прав людини від 15.06.2011 року про протиправну бездіяльність Жовтневого районного суду м. Луганська, що порушує ст.. 6, 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції;
5. Заява до Європейського суду з прав людини від 14.09.2012 року про дискримінацію за мовною ознакою черговою частиною Луганського міського управління Міністерства внутрішніх справ України в Луганській області (далі ЛМУ МВСУ в Луганській області), що порушує ст.. 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції. Режим доступу: <http://www.slovoidilo.com/pravo-na-movu/praktyka/2292-2012-09-30-18-07-13.html>
6. Заява до Європейського суду з прав людини від 15.09.2012 року про порушення конституційного права на отримання освіти державною мовою Східноукраїнським національним університетом імені Володимира Даля, що порушує ст.. 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції. (Режим доступу: <http://www.slovoidilo.com/pravo-na-movu/praktyka/2307-2012-10-13-19-35-36.html>);
7. Заява до Європейського суду з прав людини від 26.09.2012 року про дискримінацію за мовною ознакою прокуратурою Луганської області, що порушує ст.. 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції;
8. Заява до Європейського суду з прав людини від 27.09.2012 року про відмову працівниками міліції - ЛМУ МВСУ в Луганській області надати документ державною мовою, що порушує ст. 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції (Режим доступу: <http://www.slovoidilo.com/pravo-na-movu/praktyka/2285-2012-09-27-14-16-52.html>);
9. Заява до Європейського суду з прав людини від 02.11.2012 року про протиправну бездіяльність Жовтневої районної санітарно-епідеміологічної станції міста Луганська щодо відновлення порушеного порядку, установленого Законом України «Про забезпечення

санітарного та епідемічного благополуччя населення» в житловому приміщенні, що порушує ст. 13 Конвенції та статті 1 Протоколу № 12 до цієї Конвенції.

Зараз Сергій Мельничук готує чотири заяви до Європейського суду з прав людини про: 1) відмову працівниками міліції надати документ державною мовою; 2) дискримінацію за мовною ознакою працівниками міліції; 3) бездіяльність суду; 4) перешкоджання працівниками міліції здійсненню своїх повноважень помічнику-консультанту народного депутата України.

Активно велась і правозахисна діяльність в судах України. Так, 15 жовтня 2012 року Жовтневий районний суд міста Луганська, розглянувши позов пана С. Мельничука, виніс рішення, в якому визнав протиправним відмову професора з Конституційного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля Фоміна А.І. викладати лекцію державною мовою. (Режим доступу: <http://www.slovoidilo.com/pravo-na-movu/praktyka/2354--21207126112-.html>)

Пан Сергій Мельничук виступив ініціатором двох **Запитів народних депутатів України**:

1. Запит народного депутата України VI скликання Верховної Ради України Гнаткевича Ю.В. від 23.09.2011 року до Президента України про невиконання Генеральною прокуратурою України своїх службових обов'язків, установлених Конституцією та законами України, у сфері забезпечення функціонування української мови як державної. (Режим доступу: http://static.rada.gov.ua/zakon/new/STENOGR/23091109_10.htm; <http://www.slovoidilo.com/pravo-na-movu/praktyka/1608-2011-09-20-13-28-07.html>).

2. Запит народного депутата України VII скликання Верховної Ради України Фаріон Ірини Дмитрівни від 24.05.2013 року до Генерального прокурора України про злочинну бездіяльність посадових осіб прокуратури щодо забезпечення належного функціонування державної мови у сфері освіти (Режим доступу: http://vgoru.net/ukraine_today/758-deputatskij-zapit-id-farion.html).

На жаль, сам правозахисник пан Сергій Мельничук зазнав Кримінального переслідування.

Так, 04.03.2013 року Жовтневий районний суд м. Луганська на дев'ятому році розслідування справ за звинуваченням пана Сергія Мельничука у скоєнні злочинів, передбачених ст. 121 (нанесення тілесних ушкоджень середньої тяжкості), та 296 (хуліганство) КК України у черговий сьомий раз повернув справу на дорозслідування. (<http://www.pravda.com.ua/columns/2013/03/26/6986469/>; <http://www.slovoidilo.com/pravo-na-movu/praktyka/2726-2013-06-14-05-27-18.html>).

До X Конгресу СКУ правозахисник Сергій Мельничук планує видати друге доповнене видання своєї книги «Моя боротьба за мову», або документальне висвітлення методів «історичного складання» російськомовного населення України.

Комісія продовжувала повторні заходи, щоб домогтися справедливості у випадку ряду незавершених і нових справ в Україні. Вони включають:

Серед незавершених справ:

1. Кримінальна справа про пошкодження малої архітектурної форми - погруддя катові Сталіну у м. Запоріжжя, що мало місце у грудні 2010 року членами «Тризубу» ім. Степана Бандери. Не дивлячись на зусилля захисників у справі, Вищий спеціалізований суд України 17.06.2013 вирок суду першої інстанції залишив без змін. Серед позитиву той факт, що вирок не пов'язаний з реальним позбавленням волі.

2. Кримінальна справа про підпал у грудні 2009 року офісу партії регіонів представником Тризубу ім. Ст. Бандери у м. Галич, Івано-Франківська область, де єдиним доказом у справі є газета «Бандерівець», залишена як агітаційний матеріал в офісі партії регіонів напередодні підпалу. В перших числах червня вказана кримінальна справа апеляційним судом Івано-Франківської області внаслідок грубого порушення чинного кримінального та кримінально-процесуального законодавства повернута до суду першої інстанції для виправлення помилок. Вирок, не пов'язаний з позбавленням волі, законної сили не набрав.

3. Кримінальна справа про спричинення в липні 2012 ножових поранень у м. Тернопіль місцевому російськомовному мешканцю членом Тризубу ім. Степана Бандери за те, що він розмовляв російською мовою. Внаслідок добре обраної лінії захисту справа у 2012 до суду направлена не була, а в квітні переслідування члена Тризубу припинено в зв'язку з недоведеністю вини у скоєному. В червні 2013 постанову про закриття справи скасовано, знову порушено кримінальне провадження, однак повідомлень про підозру у скоєнні кримінального правопорушення немає.

Серед поточних:

4. Кримінальна справа про так звані хуліганські дії 4 членів Тризубу ім. Степана Бандери у м. Тернопіль, які 6.04.2013 в ході соціозахисної акції на підтримку української мови, закидали яйцями співака Потапа-Аркадія Лайкіна. Справа слухається Тернопільським міськрайонним судом, дії кваліфікуються за ч.2 ст. 296 КК України, як злісне хуліганство, вчинене групою осіб.

У вказаних справах бере участь як захисник, член КЛГП, адвокат Івано-Франківської обласної колегії адвокатів Володимир Бандура.

Крім цього, в поточному році КЛГП брала активну участь в обговоренні Закону України про трудову еміграцію, надавала консультації з приводу питань організації мирних зібрань громадян в Україні окремим громадським організаціям та групам.

Активну діяльність по захисту української мови вела і веде член КЛГП Ірина Магрицька. Перелік її виступів і публікацій нараховує:

Відкритий лист голові Луганської обласної адміністрації Володимирові Пристюку щодо порушення моїх мовних прав (подано до ЛОДА 19.03.2012 р.)

<http://mglm.com.ua/blog/vidkritiy-list-golovi-luganskoyi-oblasnoyi-administraciyi-volodimirovi-pristyuku-shchodo>

Ірина Магрицька. Яка я бандерівка, якщо народилася в Донецьку, живу в Луганську?

<http://gazeta.ua/articles/sogodennya/yaka-ya-banderivka-yakscho-narodilasya-v-donecku-zhivu-v-lugansku/446821>

Ірина Магрицька. «Регіональна» мова на Луганщині витіснила державну

<http://www.radiosvoboda.org/content/article/24815779.html>

Ірина Магрицька. Чому російськомовні захищають українську

<http://www.radiosvoboda.org/content/article/24666359.html>

Ірина Магрицька. Ярмо радянщини в топоніміці Луганська

<http://duhvoli.com.ua/index.php?article=1721>

Ірина Магрицька. Врятувати мову могла б тільки держава

<http://www.radiosvoboda.org/content/article/24890803.html>

Інші Країни

Комісія вислала листа до Канцлера Німеччини Ангели Меркель у справі Івана Дем'янюка, якого позбавили громадянства в США і депортували до Німеччини на прохання німецьких властей. Івана Дем'янюка звинуватили у причетності до вбивства понад 29,000 осіб в німецькому концентраційному таборі «Собібор» (в окупованій німцями Польщі) під час II Світової війни. Суд розпочався 28 листопада 2009 р. в Мюнхені (Баварія). В листі Комісія вказує на те, що І. Дем'янюк вже був суджений в Ізраїлі за злочини в час II Світової війни, та що Верховний Суд Ізраїля відкинув звинувачення про його злочинну діяльність в концтаборах «Треблінка», «Собібор» чи інших. І. Дем'янюк був звільнений з кільколітнього ув'язнення в Ізраїлі і повернений до США, де, з часом, його знову позбавили громадянства США. В листі, Комісія, м. ін., просить пані Меркель оприлюднити заяву, що суд над І. Дем'янюком не буде використаний для намагань зіпхати вину за злочини німців в час II Св. війни за завойованих ними народами, зокрема на полонених «унтерменшів», яких вони заставляли виконувати всякі завдання, та просить, щоб І. Дем'янюк був випущений на волю і зміг дожити життя в спокої. Лист КЛГП до А. Меркель з датою 15 липня 2009 р. поміщений на сайті СКУ за адресою:

<http://www.ukrainianworldcongress.org/committees/KLHP/index.html>

Лист був теж опублікований в декотрих українських газетах Америки і Канади.

Комісія одержала відповідь від канцелярії пані Меркель, в якому сказано, що Міністерство Закордонних Справ Німеччини відповість на листа КЛГП. Цей лист теж поміщений на згаданій інтернет-сторінці КЛГП. До сьогодні такої відповіді не одержано.

Комісія теж звернулась до відомого німецького журналу *Spiegel* з проханням помістити листа КЛГП до пані Меркель, але редакція журналу відмовилась це зробити, мотивуючи це тим, що не друкує незамовлених матеріалів.

На Конференцію КЛГП, що відбулась у Києві 20 серпня 2011 р. в Культурно-мистецькому центрі Національного університету "Києво-Могилянська академія", був запрошений адвокат Івана Дем'янюка Др. Ульріх Буш, його доповідь див. в Додатку.

Голова КЛГП Олександр Басмат виступив на українській телевізійній програмі "Світогляд", м. Торонто, Канада з коментарями щодо діяльності КЛГП у справі захисту Івана Дем'янюка. Запис виступу поміщений на лінку:

<https://www.facebook.com/oleksandr.basmat>

У жовтні 2011 р. голова КЛГП О. Басмат виступив на українській телевізійній програмі "Світогляд", м. Торонто. На програмі коментувався 5 форум УВКР, загальні збори Ради Директорів і конференція КЛГП в м. Києві. Матеріали конференції КЛГП розміщені на сайті СКУ. На конференцію КЛГП в м. Києві були запрошені кореспонденти одеського телеканалу "Круг", які зробили репортаж про конференцію (відео опубліковане на сайті телеканалу: <http://www.krug.com.ua/news/14011>).

За матеріалами конференції було також опубліковане інтерв'ю голови КЛГП О. Басмата в газеті "Українське слово":

<http://ukrslowo.org.ua/ukrayina/suspilstvo/oleksandr-basmat-realno-po-yevropejsky-zhyty-choche-natsiya-a-korystatysya-yevropoyu-choche-vlada.html>

У березні 2012 р. голова КЛГП О. Басмат був учасником конференції "Україна на роздоріжжі" в м. Оттава, Канада, яку організувала Канадсько-Українська Фундація.

В травні 2012 р. відбулась робоча зустріч КЛГП з Патріархом Філаретом під час його візиту до м. Торонто і було домовлено про співпрацю в захисті релігійних прав українців в Росії: <http://kobza.com.ua/cerkva/4120-yedynii-pomisnii-pravoslavonii-tserkvi-buty.html>

КЛГП підтримує тісні зв'язки з організаціями заробітчанської діаспори в Західній Європі, зокрема в Португалії, Італії, Греції щодо відслідковування порушення прав заробітчан, і особливо з боку української влади (порушення виборчих прав, "руський мір" за підтримки МЗС України). Ведеться постійна інтернет-конференція "Українська світова конференція".

У серпні 2012 р. голова КЛГП, О. Басмат взяв участь в Річних Загальних Зборах СКУ та у 5 форумі української діаспори Греції, м. Анавссос, зокрема в конференції "Демократизація та інтеграція в європейське суспільство, як важливі чинники утвердження незалежної української держави". На конференції була прочитана доповідь на тему: "Економічний аспект трудової міграції і її роль в сучасній політичній ситуації в Україні", яка потім була опублікована на 6 україномовних сайтах, зокрема: <http://www.uvkr.com.ua/news/3592>

та була перекладена на іноземну мову: <http://www.steeland.ru/stat/37.html>

10 листопада 2012 року відбулась зустріч КЛГП СКУ із громадою м. Торонто. (Галерея КУМФ на 2118-а Блур Вест, Торонто).

У програмі:

- Голова КЛГП Олександр Басмат: "Економічний аспект міграції та її роль у сучасній ситуації в Україні".
- Вплив " Русского мира" на офіційні українські чинники в Португалії, за інформацією члена КЛГП Степана Пазишина (Лісабон).
- Голова Комітету у Справах Української Громади у Росії Василь Коломацький про порушення прав українців у Росії.
- Ситуація з правами людини в Україні, за матеріалами члена КЛГП Володимира Богайчука (Київ).

Модератор - професор Юрій Даревич.

КІНЦЕВІ ЗАУВАГИ

Зауваження та рекомендація

Більшість справ, якими займається Комісія, це такі, що тягнуться роками, здебільше з обмеженими успіхами. Вони стосуються головно українських меншин у Росії, Білорусі, Польщі, і Словаччині, але, на жаль, і в Україні. Комісія не має персоналу та можливості займатись проблемами в інших країнах, хоч проблеми існують майже всюди. У більшості справ Комісія має до діла з урядами та їхніми бюрократіями, які, у випадку вичислених держав, ставляться байдуже, а то й вороже до проблем своїх українських національних меншин, ігнорують чи заперечують такі проблеми, не реагують на листи Комісії, затягують справи, чи просто ними не займаються. У випадку України це стосується україномовних українців в декотрих регіонах, де зросійщена влада не раз проявляє українофобське наставлення і дії. Справи та діяльність, якими Комісії доводиться займатися, є поза реальною можливістю задовільно виконати групі добровольців, нехай і яких відданих.

Праця Комісії виконується повільно і спорадично, з уваги на те, що Комісія складається виключно з добровольців. У висліді КЛГП не виконує своїх завдань до тої міри, що потрібно. На жаль Комісії в цей час бракує фондів. Крім фондів, Комісії бракує охочих людей, зокрема для зв'язків з укр. громадою в Придністров'ї і Румунії, для збирання грошей, для інформування і контактів з пресою, та для інтернетної інформації. Комісія радо прийме в свої ряди осіб, зацікавлених та охочих працювати над цими завданнями.

Складаю подяку всім членам та співпрацівникам КЛГП СКУ за їх правозахисну працю, яка часто вимагає зусиль поза межі того, що може зробити група добровольців. Дякую керівникам канцелярії СКУ, зокрема пані Лесі Шубеляк, за допомогу в праці КЛГП СКУ.

Олександр Басмат,

**Голова Комісії Людських та Громадянських Прав
Світового Конгресу Українців
Торонто, 1 липня 2013 р.**

Додаток 1. Конференції КЛГП

Конференція КЛГП 20 серпня 2008 р. в Києві

Комісія приготувала і відбула Конференцію КЛГП 20 серпня 2008 р. в Києві (в рамках ІХ Конгресу СКУ). Метою Конференції було:

- (1) Розглянути стан українських меншин в країнах, що межують з Україною та укр. громад в країнах нового поселення в Зах. Європі з точки погляду їх людських та громадянських прав.
- (2) Розглянути стан україномовних меншин в південних та східних областях України, з точки погляду їх прав на освіту, засоби масової інформації та державне обслуговування українською мовою, та свободне практикування свого віросповідання.
- (3) Подати напрямні щодо діяльності КЛГП стосовно повищих справ протягом біжучої каденції (2008 - 2013 рр.)

В конференції взяли участь 50-70 осіб, а виступали доповідачі з Румунії, Придністров'я, Білорусі, Росії, Словаччини, України, Вірменії, Франції, Німеччини, Еспанії, Португалії, США.

Конференція схвалила і передала до Резолюційної Комісії ІХ СКУ ряд пропонованих резолюцій.

Конференцією провадив Олександр Басмат, член КЛГП з Торонто з допомогою Стефана Паняка, члена КЛГП з Росії. Олександр Басмат теж звітував від КЛГП на ІХ Конгресі СКУ 21 серпня 2008 р. Крім О. Басмата і С. Паняка, в ІХ Конгресі СКУ взяли участь члени КЛГП Митр. Адріян Старина (Дніпропетровськ і Москва) і Юрій Бача (Пряшів).

Додаткові інформації про конференцію і тексти декотрих доповідей подані на веб-сторінці КЛГП.

Комісія розіслала всім членам СКУ текст доповіді про стан української мови і україномовного населення на півдні і сході України, яку представила на Конференції КЛГП в Києві пані Ірина Магрицька, доцент Кафедри української мови та літератури Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля в Луганську, доповідь проф. Стефана Паняка про сучасний стан українського життя і суспільства в Росії, як і доповідь проф. Юрія Бачі про про сучасний стан українського життя і суспільства в Словаччині та наставлення до них урядів і доволішого населення, були розіслані до української преси в Канаді і Америці. Часопис «Свобода» США помістив статтю проф. Паняка а «Гомін України» з Торонто помістив статтю проф. Бачі. Всі згадані статті змальовують далеко не ідеальні, а навіть тривожні картини українства в згаданих країнах і декотрих регіонах України. Статті поміщені на веб-сторінці КЛГП. Справи, якими Комісія займається в цей час, - це здебільшого продовження тих, які були описані в обширнім звіті КЛГП, представленому на ІХ Конгресі СКУ 20-22 серпня 2008 р. в Києві.

Конференція КЛГП 20 серпня 2011 р. в Києві

Конференція Комісії людських і громадянських прав СКУ відбулась у Києві 20 серпня 2011 р. в Культурно-мистецькому центрі Національного університету "Києво-Могилянська академія".

На конференції було розглянуто та обговорено комплекс питань, які стосуються захисту людських та громадянських прав українців як в Україні, так і за її межами. Першочерговими завданнями конференції є проведення конструктивної дискусії, зведення людей, які могли б спільно працювати для розв'язання існуючих проблем. Рекомендації та поради учасників конференції послужать КЛГП для визначення подальших заходів комісії щодо захисту прав українців.

На порядку денному конференції були порушені такі теми:

1. Справа Івана Дем'янюка
2. Стан людських та громадянських прав українців в Україні і за межами України та діяльність місцевих українських правозахисних організацій

3. Проблеми українських заробітчан (легальних і нелегальних).

У доповіді запрошеного на конференцію адвоката Івана Дем'янюка Др. Ульріха Буша, зокрема доводилось, що суд над Дем'янюком був незаконною політичною вітриною, за допомогою якої Німеччина могла б мінімізувати свою провину за Голокост. Німеччина шукала шанс, щоб показати світові, що не тільки німці винні в Голокості. Наголошувалось, що це обов'язок українського народу і СКУ зокрема, спостерігати за подальшим розвитком у справі Дем'янюка і дбати, щоб Німеччина не була звільнена від своєї повної відповідальності за злочини нацистів.

Доповідачі з України (Донбас, Одеса, Галичина) характеризували ситуацію з порушенням прав українців залежно від регіонів України.

Так, доповідачі з Донбасу розповідали про закриття українських класів під брехливою мотивацією чиновництва про "брак фінансування і небажання дітей учитися українською мовою".

Доповідачі з Одеси говорили про свою глибоку стурбованість нагнітанням антиукраїнської істерії в Одесі. Нова команда шовіністично налаштованого мера Олексія Костусева, фактично стала на шлях нищення української мови, культури, історії в Одесі. В той же час влада в Одесі за прямої підтримки від Партії Регіонів веде активне співробітництво з проросійськи налаштованими шовіністами. Доповідачі наголосили, що заклик СКУ до президента Януковича припинити антиукраїнські дії в Одесі значно збив хвилю антиукраїнської істерії в Одесі.

Тимчасом на Галичині ідея "русского мира" не має жодної підтримки, і тому відбувається пошук владою активних ворогів серед національно свідомих українців. Як показав у своїй доповіді адвокат В. Бандура, на цю роль «ідеально» пасували молоді члени організації «Тризуб», які пошкодили майно комуністичної партії в Запоріжжі. Адвокат В. Бандура постійно доводить у судах абсурдність висунутих обвинувачень і висловлює стурбованість щодо трактування владою змісту ст. 34 Конституції України про те, що кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань або ст. 36 про те, що ніхто не може бути обмежений у правах за належність чи неналежність до політичних партій або громадських організацій.

У більшості виступів доповідачів з Росії зверталася увага на сьогоднішнє дискриміноване становище українців Росії. Зокрема судові рішення про закриття Федеральної національно-культурної автономії "Українці Росії", а також тиск на єдину українську бібліотеку в Москві не залишилися поза увагою світової громадськості. Доповідачі з Росії наголошували на разючій і очевидній неадекватності можливостей збереження своєї ідентичності українців в Росії в порівнянні з умовами росіян в Україні. Але ні цькування й окрики з боку російських чиновників, ні байдужість їхніх українських колег не примусили українців Росії бути більш "слухняними" і вони знову гостро ставлять питання про необхідність адекватних умов проживання українців Росії і росіян в Україні.

У виступах представників трудової еміграції Європи наголошувалось, що за різними оцінками експертів Світового банку та НБУ щорічні суми реальних грошових впливань в економіку країни з боку емігрантів можуть становити більш ніж \$25 млрд, і тому хотілося би з'ясувати: чому влада в Україні може собі дозволити не враховувати інтереси трудових емігрантів у податковому, пенсійному, митному та виборчому законодавствах?

Виступ Адвоката Ульріха Буша на Конференції КЛГП, серпень 2011р.

Суд Дем'янюка був незаконною політичною вітриною, за допомогою якої Німеччина могла б мінімізувати свою провину за Голокост.

Так що тепер у 2011 році ми знаємо, що:

Москва має всі докази, що Джон був не Іван Грозний;

Сполучені Штати мають усі докази, що Джон був не Іван Грозний;

Ізраїль має всі докази, що Джон був не Іван Грозний;

Польща має всі докази, що Джон був не Іван Грозний.

Питання у тому, чому Німеччина посадила Джона на лаву підсудних? Відповідь проста: судовий процес був незаконним, це - справа політичного шоу. Німеччина шукала шанс, щоб показати світові, що не тільки німці винні в Голокості.

Пані та панове!

Моя англійська не дуже хороша. Але я вважаю, що моя англійська - це краще, ніж ваш хороша німецька. Тому я вирішив, не мучити вас своїм хорошим знанням німецької мови, але перепрошую, що турбую вас з моєю поганою англійською. Вам пощастило, що я не намагаюся використати мою українську мову. А то було б поганою мовою:

"Що, Що? Я не розумію. Дякую. До побачення".

Дуже вам дякую за ваше запрошення і можливість поговорити про Джона Дем'янюка і суд над ним у Мюнхені, Німеччині.

Суд має дуже довгу історію 35-річної юридичної боротьби проти несправедливих звинувачень, помилкових і фальшивих доказів, що лежать в основі свідчень і дій корумпованих прокурорів і суддів. Бій почався в 1976 році і до цих пір, у 2011-му році, його ще не закінчено. Джон змушений був святкувати його 91-річчя у в'язниці Мюнхена, де масовий убивця Гітлер сидів у 1920-х роках.

Не тільки ці 35 років були жахливі для Джона, але все його життя - це людська трагедія, кошмар.

Голодомор, Друга світова війна, червоноармієць, серйозні травми війни, військовополонений у нацистському таборі для військовополонених, втрата американського громадянства, видача в Ізраїль, смертний вирок в Єрусалимі, сім з половиною років позбавлення волі, п'ять років у камері смертників, депортація в Німеччину, суд у Німеччині, два роки в німецькій в'язниці.

Кожна з цих подій означає нелегальне і нелюдське поводження.

Наприклад: Джону було 12 років, коли він знемагав від голоду, створеного Сталіним штучного дефіциту їжі в Україні у час Голодомору 1932-33 років.

Близько 8 млн. українців померло від голоду, або вбито масовим убивцею Сталіним. У дитинстві Джон відчув на собі жорстокість зловживань державної влади та поліції, жив, між горами трупів навколо нього, у страху за своє життя.

Або: у німецьких таборах для військовополонених солдатів Червоної армії 3,5 млн. чоловік з 5,3 млн. - померли від голоду, канибалізму та епідемій. Понад мільйон жертв були українцями. Табори військовополонених були не що інше, як табори смерті; солдати Червоної армії були злочинцями в очах СС і "Вермахту" Німецької армії.

Останнє нелюдське поводження - це депортація Джона до Німеччини й судовий процес у Мюнхені. Депортація була обрана Сполученими Штатами і Німеччиною, щоб уникнути принципу подвійної небезпеки. Екстрадиції, законним шляхом, були заборонені ізраїльськими, німецькими і американськими законами. Тільки незаконна депортація відповідно відкрила можливість для відновлення ізраїльського суду і відміни рішення Верховного суду Ізраїлю, і зняття з Джона всі звинувачення і припинення справи по Собібору.

Депортація сама вже була порушенням законів в Німеччині: Джон повинен залишитися в Німеччині до самої смерті в умовах повної ізоляції і побутових умов. Він не має права і способу повернення до дружини і дітей. Для Джона немає ніякої різниці між кімнатою в будинку престарілих і в'язницею. Депортація зруйнувала його життя повністю. Правове становище Джона після депортації - це вже покарання на все життя, незалежно чи до початку судового розгляду або по його закінченню. Джона покарано, незалежно чи він є винним, чи ні.

Німеччина проти Джона Дем'янюка: несправедливий і нелюдський суд німецького уряду проти невинної людини в його 90-х роках.

Чому?

Повернемося до Москви ще в 1979 році.

Це було КДБ, яке запропонувало копії так званих "доказів". "Dienstausweis Nr. 1393", (службова картка), була оголошена підрубкою КДБ самим відомим експертом у світі, доктором Грантом. Німецький офіс для кримінальних досліджень, "Bundeskriminalamt", за оцінками служби заявив, що картка є дуже простою фальсифікацією КДБ. Ми всі знаємо, що радянські закони і судова система і всі діяльності КДБ ніколи не були спрямовані на досягнення справедливості, вони тільки служили і підтримували диктатора правлячої партії та масового вбивці Сталіна та його наступників. Прокурори і суди були політичні інструменти, які використовувалися для ліквідації супротивників свободи - людей в підкорених державах-сателітах, як Україна.

Давайте повернемося в Єрусалим ще до 1986 - 1993 років.

Як ви думаєте, що є найяскравішою подією в суді Ізраїлю проти Джона Дем'янюка? Я впевнений, всі кажуть, що виправдальний вирок Джону Верховного суду і звільнення його від клички Івана Грозного. Який великий суд! Відмінно, судді!

Для мене найяскравішою подією в Ізраїлі був смертний вирок районного суду щодо невинної людини. Цей результат ясно є свідченням слабкості, людської помилки і помилки судових систем та їх суддів. І протиріччя: судді в Ізраїлі хотіли вірити в провину Джона, як Івана Грозного. Мас-медіа світу істерично оголосили смертний вирок; і були тільки Джон, його син, його зять і його адвокат Шефтель, які вірили у невинність Джона. І були ці кримінальні та корумповані прокурори, які ввели в оману американських та ізраїльських суддів. Управління спеціальних розслідувань (OSI) від Міністерства юстиції США та ізраїльська прокуратура дотримуються існуючих даних, що Джон був не Іван Грозний. І це спрацювало. Гнат Данильченко був у Травниках, і він був змушений нацистами працювати охоронцем у Собіборі. Після війни він був репатрійований в Радянський Союз і засуджений як зрадник Батьківщини до 25 років у ГУЛАГу.

Після того, як маніпуляції було виявлено, після того як було встановлено, що там було більше матеріалу в архівах КДБ, російський захист був у змозі знайти 36 заяв охоронців Треблінки, що Іван Марченко, а не Джон Дем'янюк, був Іван Грозний. Відкриття маніпуляцій було причиною для пошуку

так багато виправдувальних матеріалів у Московському архіві, що Джон був виправданий від клички Івана Грозного. Але протягом 5 років Джон був тільки на дюйм від шибениці.

Спочатку я не повірив, коли я читав у меморандумі слова відомого польського історика Яцека Вільчура, адресовані на ім'я директора Головної Комісії по нацистських злочинах у Польщі, професора Каколя від 21 квітня 1987 року.

“ 27 Березня цього року (1987 р.) я зустрів Януша Кобуса з Рембертова під Варшавою. Кобус знав команди СС охоронців Треблінки II дуже добре. Серед інших, у тому числі Івана Грозного, з яким він пив горілку, і хто колись показав йому у п'яному стані, - майже в кінці 1942 або початку 1943 року - його СС карту”. Кобус заявляє, що він бачив і міг читати назви Марченко і місце народження Дніпропетровськ. Іван Грозний особисто сказав Кобусу, що його звать Марченко. Кобус каже, що це Марченко - Іван Грозний, 185 см заввишки з чорними волоссям і жовтуватим кольором обличчя ...

Кобус був упевнений, що фотографію Івана Дем'янюка, яку я показав йому, і на якому Джон Дем'янюк показаний в залі суду в Єрусалимі, не показує Івана Грозного.

У телефонній розмові 5 квітня 1987 прокурор Майкл Горовиць, генеральний прокурор Ізраїлю пояснив мені, що вся інформація, яку я отримав від Януша Кобуса може ускладнити ситуацію звинувачення Ізраїлю (у справі проти Джона Дем'янюка) і терміново просив мене не офіційно передати цю інформацію в прокуратуру або знищити її в будь-який інший шлях. “Я зобов'язаний дотримуватися цього вимогу прокуратури Ізраїлю, ” - сказав він.

Цей документ в обсязі 1000 був захований у польській газеті, і це була чиста удача, що я його знайшов.

Чотири країни, чотири уряди, які знали правду про Джона, що він невинний, мовчали, коли Іван був засуджений до смерті, вони сховали докази невинності Джона.

Так що тепер у 2011 році ми знаємо, що:

Москва має всі докази, що Джон був не Іван Грозний;

Сполучені Штати мають усі докази, що Джон був не Іван Грозний;

Ізраїль має всі докази, що Джон був не Іван Грозний;

Польща має всі докази, що Джон був не Іван Грозний.

Чотири країни, чотири уряди, які знали правду про Джона, що він невинний, мовчали, коли Іван був засуджений до смерті, вони сховали докази невинності Джона.

Тепер перейдемо до Мюнхена.

У першій інстанції Судове засідання тривало 93 дні, починаючи з 30 листопада 2009 року і закінчилося 12 травня 2011 року. Джон був дуже хворий, весь час він страждав від подагри, попередньої стадії раку, сильних болей у спині, серці і проблеми з нирками, і страх серед інших. Протягом двох років позбавлення волі Джон не був, за межами в'язничної лікарні і без болю.

Суд Мюнхена виніс політичний процес-шоу, в якому майже всі права людини, Європейська конвенція були порушені.

Атмосфера в суді була сповнена чистої ненависті до Джона і оборони. З самого початку Джон був нацистським монстром, масовим вбивцею; український Гітлер і Ейхман для німецьких ЗМІ. Центр Симона Візентала помістив Джона на перше місце з найбільш розшукуваних нацистських злочинців.

Суд Мюнхена виніс політичний процес-шоу, в якому майже всі права людини Європейська конвенція були порушені.

Ось деякі приклади. Так як Іван ніколи не був громадянином Німеччини, так як Собібор у Польщі не є на території Німеччини, так як євреїв, які загинули там, приїхали з Голландії і не були громадянами Німеччини. Німеччина ніколи не володіє юрисдикцією у даній справі. По Закону Міжнародної резолюції ООН 3074 і тільки Польща має юрисдикцію в цьому випадку. Польща використала цю владу юрисдикції та почала справу проти Джона. З прийняттям рішення на грудень 2007 року польські прокурори припинили справу з остаточною заявою, що немає існуючих даних, що Джон скоїв якісь злочини в Собіборі.

Німецький суд повинен поважати це польське рішення відповідно до Правила 54 з Шенгенського договору. Він ігнорував свій обов'язок.

Людвігсбург спецназу для переслідування нацистських злочинців вже з'ясували в 2003 році, що немає ніяких доказів того, що Джон коли-небудь вчинив злочин у нацистські часи і під час свого перебування в полоні.

Суд у Мюнхені мовчав, хоча знав результат розслідування у Людвігсбурзі.

У Німеччині виправдали багато нацистів, або не переслідували їх. Один з високопоставлених нацистів "гауптштурмфюрер" СС Стрейбель, який був лідером усіх Травників, і полонені були направлені ним у три табори смерті Белжець, Собібор і Треблінка, був виправданий Landgericht в Гамбурзі. За допомогою цього рішення Німеччина втратила право переслідувати Травники, табір, який професор Крістіан Ф. Рутер з Амстердамського університету називає найменшою рибиною з дрібною риби.

Німеччина змінила всю його традиційну юрисдикцію для звинувачення Джона. За 70 років було погоджено всіма - Німецькою прокуратурою, судами і урядом, що ті помічники нацистів, які не мали сили команди, не повинні піддаватися судовому переслідуванню. Близько 100,000 німецьких помічників підпали під ці умови і були амністовані. Тільки той, хто не отримав цю амністію, був іноземцем, Джоном Дем'янюком.

За 70 років головним принципом німецького закону було те, що лише присутність у таборі смерті не призводить до переконання в співучасті у вбивстві. Це дуже важливе правило було змінено лише для Джона Дем'янюка, і ніким іншим, як судом Мюнхена.

Це може зайняти кілька годин, щоб дати вам повний огляд усіх порушень закону і прав людини Джона в Мюнхені.

Суд дав йому покарання у вигляді п'яти років позбавлення волі, знаючи, що Джон уже просидів більше семи з половиною років в Ізраїлі за працю в Треблінці і Собіборі. Іншим блискавичним порушенням німецького закону є те, що суд повинен був вирахувати 7.5 років позбавлення волі в Ізраїлі з німецьких 5 років.

Я оскаржив вирок в той же день, як Джон був засуджений. Правовим наслідком є призупинення вироку, доки Верховний суд Німеччини буде вирішувати питання по апеляції, яке відбудеться приблизно в 2012 році.

Але принаймні, судді виконали мої вимоги звільнити Джона з в'язниці. Джон тепер вільна людина. Звільнення з в'язниці було найважливішою метою оборони, яку ми хотіли досягти.

Реліз показує, що мюнхенський суд боїться, що його рішення буде скасовано Верховним судом і що Джон буде виправданий від усіх звинувачень "Bundesgerichtshof" в Карлсруе. Питання в тому, чому Німеччина посадила Джона на лаву підсудних. Відповідь проста: судовий процес був незаконною політичною справою - шоу. Німеччина шукала шанс, щоб показати світові, що не тільки німці винні в Голокості.

Вони хотіли, щоб відправити повідомлення по світу, що без допомоги 100,000 іноземних помічників, Голокосту ніколи б не сталося. Джон Дем'янюк, який народився українцем, імовірно член 5000-их Травників, які нібито були всі українці, був у потрібний у ролі козла відпущення, щоб продемонструвати, що Україна несе таку ж відповідальність за Голокост, як і Німеччина; або навіть більше відповідальна, ніж у Німеччина, тому що пропозиція ув'язнення на 5 років для 91-річного чоловіка за злочини в 1943 році, більше 70 років тому, - це набагато сильніше і жорстокіше, ніж вирок щодо високопоставлених нацистських убивць у Німеччині в останні 70 років.

Це буде обов'язком українського народу і Світового Конгресу Українців спостерігати за подальшим розвитком у справі проти Джона і дбати, щоб Німеччина не була звільнена від своєї повної відповідальності за злочини нацистів.

Дякую за вашу увагу,

Д-р Ульріх Буш

Додаток 2: Листи до офіційних чинників

1. Лист до Президента Росії

(Комісія Людських та Громадянських Прав Світового Конгресу Українців) (переклад на українську мову з англійського оригіналу листа)

Високоповажний Дмитрій Медведєв

Президент Російської Федерації

Кремль, Москва

28 червня 2010 року

Високоповажний Президенте Медведєв!

Ми звертаємося до Вас від імені Комісії Людських та Громадянських Прав Світового Конгресу Українців. Ми стурбовані нещодавною спробою Міністерства юстиції Російської Федерації використати юридичну систему з метою закриття Федеральної національно-культурної автономії «Українці Росії». Як нам стало відомо, Міністерство юстиції висуває три пункти порушення російського законодавства з боку ФНКА: виступ співголови ФНКА Валерія Семененка (Москва) на Радіо Свобода; участь співголів ФНКА Валерія Семененка та Василя Бабенка (Уфа) в міжнародній науково-практичній конференції «Україністика у Росії: історія, стан, тенденції розвитку» (листопад 2009 р., Москва); а також участь Валерія Семененка у заході, присвяченому жертвам Голодомору, що пройшов у

листопаді 2009 року у Москві. Керівництво Автономії не погодилося із вищеназваними фактами та трактовкою звинувачень з боку Міністерства юстиції і подало зустрічний позов до суду про визнання незаконним винесеного юридичного попередження ФНКА. 12 травня ц.р. Тверський суд м. Москви відмовив ФНКА у її позові. Не зважаючи на те, що суд визнав більшість фактів, або не доведеними, або такими, що трактувалися мінюстом занадто вільно, суд відмовився відмінити юридичне попередження ФНКА. КЛГП вважає сам факт упереджених перевірок з боку мінюсту у відношенні ФНКА та Об'єднання українців Росії спробою тиску на українську меншину Росії. ФНКА та ОУР є організаціями, що діють понад 15 років, мають високий авторитет як серед української діаспори у Росії, так і серед світового українства (ОУР є членом Світового Конгресу Українців). Обидві організації організували і провели сотні культурно-просвітніх заходів в різних регіонах Росії. За весь час свого існування ці організації ніколи не були предметом юридичних позовів. Нинішні репресії проти ФНКА та ОУР із подальшою спробою юридичного закриття ФНКА можна пояснити лише політичними мотивами, тобто спробою знищити організаційну роботу української меншини Росії.

Ми можемо навести наступні факти жорстокого ставлення російської влади до української меншини у Росії. З 2002 р. року у Росії було убито таких три провідних українських активіста:

Володимир Побуринний, Анатолій Криль, Володимир Сенишин. Також було здійснено замах на життя Митрополита УПЦ КП Адріана (Старіна) і Наталки Ковальової. Жодному із злочинців не було пред'явлено звинувачень чи засуджено. У 2006-2007 роках відбулася зачистка Української бібліотеки у Москві. Книжки, журнали та газети, що не відповідали смаку московських властей, було вилучено або знищено; унікальний архівний газетний фонд було знищено. У 2008 році у Москві було закрито Український освітній центр після 10 років успішної роботи, на тій на підставі, що він «не має затвердженої учбової програми». У 2009 році влада Росії об'явила замісника голови ОУР Юрія Кононенка (Москва) персоною нон-грата. Йому було заборонено повернення з України, де він перебував із візитом, заборону не знято до цього часу. Українські організації в різних регіонах (Санкт-Петербург, Сургут, Воронеж, Уфа) також зазнають утисків з боку влади. Зберігається неадекватність в етно-культурному забезпеченні української меншини у Росії в порівнянні із російською меншиною в Україні.

Комісія ЛГП СКУ неодноразово зверталася до влади Росії у вищеназваних справах без жодного помітного результату. В більшості випадків ми навіть не отримали відповіді.

Ми звертаємося до Вас з вимогою припинити тиск на організаційну роботу та організації української меншини Росії. Зокрема ми звертаємося до Вас припинити судову справу Міністерства юстиції РФ проти ФНКА «Українці Росії» і зняти винесене Міністерством юстиції попередження ФНКА. Ми звертаємося до Вас із вимогою додаткового розслідування убивств та нападів на активістів української меншини Росії. Свобода совісті і свобода релігії для українських церков у Росії має бути гарантована, включаючи, зокрема, права парафіян Української церкви Київського патріархату в місті Ногінску (Моск. обл.).

Останнім часом високі урядовці Російської Федерації зробили багато заяв про дружбу та співпрацю між українським та російськими народами. Не зважаючи на це, знову продовжуються репресії проти провідних членів української меншини Росії, проти українських організацій та церков. На жаль, все це свідчить про нещирість намірів та згідливого ставлення влади Росії по відношенню до української меншини у Російській Федерації. Ми бажаємо Вам успіху у Вашому служінні на благо всіх народів Російської федерації і чекаємо на Вашу відповідь.

Щиро Ваші,

Юрій Даревич,

Голова Комісії

Василь Коломацький,

Голова Комітету у справах української громади у Росії

Копії: Віктор Янукович, Президент України

Кнут Воллебек, Верховний Комісар ОБСЄ у справі національних меншин

Томас Гаммарберг, Комісар з прав людини, Рада Європи

Мс. Наванетем Піллей, Верховний Комісар з прав людини, ООН

2. Листування у справі Б. Паздерського